

دولت بنی عباس و نبرد قرقیسا

از جمله نشانه های حتمی ظهور صاحب الامر (عج) که حرف زیادی از آن نیست، دولت بنی عباس است که باید قبل از ظهور روی کار آمده باشند و ظهور در زمان ایشان انجام خواهد گرفت. امام صادق ع میفرمایند: بنی عباس چنان منقرض بشوند که مردم بگویند دیگر دولت به اینها عود نخواهد کرد و مدتی می‌گذرد و سلطنت دو مرتبه به بنی عباس برمی‌گردد و چنان سلطنت پیدا می‌کنند که مردم بگویند دیگر دولت دولت بنی عباس است.

و لازم نیست مانند دولت پیشین بنی عباس بر جمیع بلاد اسلام حکومت کنند، یا حتی به بنی عباس مشهور باشند، چرا که علامات حتمیه فقط در اصل مساله حتمی است و ائمه علیهم السلام تنها کلیاتی از آن را از علم مکنون خداوند بیان کرده اند و در جزئیات امور آن هر تغییر و بدائی امکان دارد. البته از موارد حتمی در جریان بنی العباس اختلاف و تفرقه ای است که بین ایشان ایجاد میشود، چرا که بخصوص در حدیث وارد شده: قال علیه السلام: نعم و النداء من المحتوم و طلوع الشمس من مغربها من المحتوم و اختلاف بنی العباس فی الدولة من المحتوم و قتل النفس الزکیة محتوم و خروج القائم علیه السلام من آل محمد صلی الله علیه و آله و سلم محتوم

در مورد سلطنت بنی عباس مرحوم حاج محمد کریم خان کرمانی اع می فرمایند:

همین قدر فرموده اند باید باز دولت، دولت بنی عباس شود و ممالکی چند در تصرف ایشان خواهد

آمد. این هم باز راه فرج دارد که شاید مثلا دولتی از دول از آل عباس بوده اند و معروف در میان مردم نباشند و لکن در واقع از آل عباس باشند و مسلط شوند، چه ضرر دارد؟ خلاصه، از احادیث همچو برمی آید که باز دنیا برای بنی عباس ممهّد خواهد شد و وقتی امام ظاهر می شود باز دولت بنی عباس باید باشد.

از احادیثی که در مورد دولت بنی عباس ذکر شده و مرحوم کرمانی اع هم در ارشاد العوام روایت میکنند، حدیث زیر است که نکات چندی از آن میتوان استخراج کرد:

به حضرت صادق علیه السلام عرض کردند که فرج شیعیان شما کی خواهد بود فرمودند هرگاه مختلف شوند اولاد بنی عباس و سلطنت ایشان سست شود و طمع کنند مردم در ایشان و عرب از طاعت ایشان بیرون روند و طاعت عجم نکنند و هر صاحب قلعه ای قلعه خود را بلند کند و شامی سفیانی و یمانی ظاهر شوند و حسنی حرکت کند و صاحب این امر از مدینه بیرون آید ...

اما نکات آن این است که :

1- دولت بنی عباس آخر الزمان، بر خلاف حکومت سابق خود از عجم ها خواهند بود.

2- فرج هنگامی است که در دولت بنی عباس، تفرقه ها ایجاد شده و بنای حکومتشان سست می شود.

3- آنها پیش از قیام سفیانی، یمانی، خراسانی و سید حسنی برپا هستند و با خروج آنها نیز همچنان خواهند بود تا ظهور امام (عج). و شاهد دیگر این مطلب حدیثی است که حسن بن جهم می گوید: «به امام رضا علیه السلام عرض کردم: خداوند حال شما را اصلاح فرماید ایشان بازگو میکنند که سفیانی در حالی قیام میکند که دولت بنی عباس از میان رفته است، فرمود: دروغ میگویند او قیام میکند و سلطنت بنی عباس همچنان برپا است»

و همچنین میدانیم که جنگ هایی بین بنی عباس و سفیانی در خواهد گرفت، از جمله کشتاری در بغداد که 300 نفر از بزرگان بنی عباس کشته میشوند و همچنین جنگ قرقیسا است. و آن نبرد هنگامی است که سفیانی بر شام مسلط شده و با 130 یا 70 هزار جنگجو عازم عراق است، آن هنگام در مکانی به نام قرقیسا (شهری در نزدیکی فرات و در سوریه امروزی) بین سپاهیان او و بنی عباس نبردی سنگینی در میگیرد و بقدری فجیع است که وارد شده، در آن جوانان نارس پیر میشوند، خداوند پیروزی را نصیب آنها نمیگرداند، و به پرنندگان آسمان و درندگان زمین فرمان میدهد که گوشت ستمگران را بخورید.

در مورد نبرد قرقیسا امام علیه السلام می فرمایند: *في الخبر أنّ السفیانی بعد خروجه و بعثه جیشا إلی الحجاز یبعث إلی العراق مائة و ثلاثین ألفا أو سبعین ألفا و یمرّ جیشه بقرقیسا (بالکسر بلد علی الفرات) و یقع فیها بینهم و بین ولد العباس حرب عظیم فیقتلون من الجبارین من بنی العباس مائة ألف ثم یمرّ الجیش ببغداد و یقتل علی جسرہ سبعون ألفا حتّی تحمی الناس ثلاثة آیام من الدماء و نتن الأجساد.*

سنی ها و اهل کتاب نیز با تفاوت هایی به این جنگ معتقد بوده و اشاراتی کرده اند، البته لازم به ذکر است که نبرد قرقیسا از علائم حتمی نبوده و بدا بردار می باشد.